

UREDNIK VAM

KoleNDAR izhajanja Naše skupnosti

Objavljamo koledar izhajanja Naše skupnosti, ki smo ga sprejeli na decembrski seji izdajateljskega sveta. Tudi za letošnje leto načrtujemo 17. številko, tako kot že pet let zapored. Sicer bi želeli, ker je jubilejno leto, izdati vsaj eno dvojno številko, pa si tega zaradi stabilizacijskega in varčevalnega programa ne moremo privoščiti.

Želimo, da bi naši bralci tudi letos tako živo in neposredno sodelovali z nami, se nam oglašali po telefonu in seveda s prispevki. Prav vam je najbolj namenjen ta terminski koledar izhajanja, da boste vedeli, do katerega dne moramo imeti vaš prispevek. O prispevkih pa še to: Večina vaš prispevek napiše na stroj, vendar ne tako, kot mi želimo. Pomagali nam boste, če boste prispevek natipkali z največjim razmikom med vrsticami in vrstice dolge 70 udarcev. Pa seveda jedrnat, brez nepomembnih podrobnosti.

Vsem dopisnikom sporočamo, da prispevke tudi honoriramo. Honorarji so le skromno nadomestilo za trud in se samo od njih ne bi dalo živeti, izplačujemo jih na žiro račun, zato nam ob prispevku napišite še nje. Če ga nimate, pa honorar lahko dvignete v uredništvu ob sredah do petih popoldne, druge dni pa od 7. ure zjutraj do treh popoldne.

Se bolj pa smo veseli, če nam prispevek že prej napoveste, še zlasti, če je ta daljši. Tako številko lažje planiramo in jo vsebinsko uskladimo.

Torej, kmalu na svidenje!

Urednik

zadnji dan za prispevke

dan izida Naše skup. 1989

Table with 6 columns (JANUAR, FEBRUAR, MAREC, APRIL, MAJ, JUNIJ) and rows of names and dates for the calendar.

Table with 12 columns (JULIJ, AVGUST, SEPTEMBER, OKTOBER, NOVEMBER, DECEMBER) and rows of names and dates for the calendar.

Radi sodelujemo. Oglasite se! Telefon 447-817

Praprave na občinsko srečanje šolskih pevskih zborov

Sredi decembra lanskega leta je Zveza kulturnih organizacij Ljubljana Moste-Polje sklicala posvet zborovodij šolskih pevskih zborov naše občine, kar je že utečena oblika neposrednih stikov z mentorji in strokovnimi sodelavci kulturno-umetniških društev in skupin ter šolskih kulturnih društev - tudi za druga področja ljubiteljskih kulturnih dejavnosti.

Za spremembo se je tokrat - v primerjavi s prejšnjimi podobnimi srečanji - posveta udeležilo kar enajst zborovodij, kar je vsekakor razveseljiva novica in upamo, da bo tako tudi v bodoče!

Kot gosta smo na posvet povabili našega dolgoletnega sodelavca prof. Mira Kokola, strokovnjaka za mladinsko in zborovsko petje, ki nam s svojim znanjem in dragocenimi izkušnjami vsako leto pomaga pri organizaciji in pripravi srečanja (izbira programa, hospitacije pri pevskih vajah itd.), kakor tudi pri izpeljavi generalke in samega srečanja.

Tudi letos bodo mlade pevke in pevci nastopili v veliki dvorani Kulturnega doma Španski borci v Mostah, in sicer v drugi polovici aprila 89, čeprav dom zaradi prejšnjega števila stranskih prostorov (garderobe) za tako veliko število nastopajočih ni najbolj primeren! Od številca prijavljenih zborov je odvisno, ali bosta v Kulturnem domu Španski borci dva koncerta ali samo eden, saj je po dosedanjih izkušnjah za nastopajoče in poslušalce prenaporno, če bi se v enem dnevu zvrstilo na odru več kot osem zborov!

Vsi zborovodje so na posvetu prejeli sezname pomembnejših kulturnih in drugih obletnic, kar



NA SEJI OBEH ZBOROV LJUBLJANSKE KULTURNE SKUPNOSTI Razdeljena sredstva za leto 1989

Na 8. skupni seji zbora uporabnikov in zbora izvajalcev Ljubljanske kulturne skupnosti 15. decembra 88 v Kulturnem centru Ivana Cankarja je bil poleg realizacije programa in finančnega načrta občinskih in ljubljanske kulturne skupnosti za obdobje od 1. 1. 1988 do 30. 9. 1988, predloga valorizacije programa - finančnega načrta občinskih in ljubljanske kulturne skupnosti, osnutka programa in finančnega načrta občinskih in ljubljanske kulturne skupnosti za leto 1989 sprejet in potrjen tudi predlog programa sofinanciranja investicijskega vzdrževanja v prostore za kulturo v krajevnih skupnostih ter v posebno in funkcionalno opremo društev in skupin za leto 1989.

Ves postopek od razpisa pa do obravnave prispelih vlog in oblikovanja končnih predlogov za razdelitev sredstev poteka že nekaj let preko Odbora za naložbe pri LKS, ki se na podlagi razpoložljivih sredstev in prispelih vlog najprej odloči za ključ razdelitve teh sredstev.

Za leto 1989 je bilo v ta namen na razpolago 250.000.000 din ob 30.000.000 dinarjih rezerve.

Glede na prispelne vloge in višino zahtevkov za obe postavki je bilo razmerje približno 50% : 50%.

Tako se je odbor odločil, da za posebno in funkcionalno opremo društev in skupin nameni za leto 1989 125.000.000 din, ostalo - 125.000.000 + 30.000.000 rezerve pa za naložbe v prostore za kulturo v krajevnih skupnostih.

Ker je že nekaj let zapored višina sredstev v prispelih vlogah za posebno in funkcionalno opremo nekajkrat višja od razpoložljivih sredstev, se je odbor tudi letos odločil, da odobrenih 125.000.000 din razporedi enakovredno med vseh pet ljubljanskih občin - to je 25.000.000 din na občino.

O notranji razporeditvi v posameznih občinah pa odločajo občinske zveze kulturnih organizacij oz. njihovi izvršni organi, ki najbolj poznajo razmere in potrebe posameznih društev in skupin znotraj občine!

Na razpis za posebno in funkcionalno opremo se je v naši občini prijavilo osem društev in kulturnih skupin, katerih vloge je 10. XI. 88 na svoji seji obravnaval IO ZKO. Glede na vednost o dejav-

nosti in potrebah posameznih društev in skupin se je na seji IO ZKO izoblikoval naslednji predlog:

- KUD Slape - 1.200.000
KUD Svoboda Zadobrova-Sneberje - 3.000.000
Mešani pevski zbor Večve - 1.850.000
PPO Večve - 10.000.000
KUD Vide Pregarc - Foto sekcija - 3.100.000
KUD Vide Pregarc - Harmonikarski orkester - 3.100.000
Mešani pevski zbor Nove Jarse - 450.000
Odprti krog - 2.300.000

O razporeditvi sredstev za naložbe v prostore za kulturo v krajevnih skupnostih pa neposredno odloča oz. pripravi predloge Odbor za naložbe pri LKS, kjer so s po dvema delegatoma zastopane vse ljubljanske občine, sodelujejo pa tudi strokovni sodelavci občinskih kulturnih skupnosti.

Po pravilniku odbora so krajevne skupnosti sofinancirani programi za vzdrževanje prostorov za kulturo in sicer procentualno glede na število prebivalcev v KS,

TURISTIČNO DRUŠTVO DOLSKO

Spet lep kulturni dogodek

Za praznik republike je bila v Dolskem odprta v Galeriji 19 že tretja likovna razstava. S svojimi lesorezi v kombinaciji s kovanimi izdelki starega kmečkega orodja se nam je predstavil Matjaž Brojan iz Domžal. Otvoritev razstave je bil osrednji kulturni dogodek v našem kraju. Nabralo se je blizu 300 obiskovalcev iz bližnjih krajev in tudi iz Ljubljane, ki jih celotna Medvedova hiša niti ni mogla sprejeti. Navkljub pustemu vremenu je veliko obiskovalcev ostalo na dvorišču pred hišo. V otvoritvenem programu so sodelovali: S citrami Tomaž Plahutnik, gledališki igralec in pesnik Tone Kuntner in Janez Majcenovič s svojim čudovitim baritonom. Celoten program se nanašal na naše kmečko življenje, saj so nas Kuntnerjeve pesmi doobra pretresle z bridko resnico in stvarnostjo današnjih dni. Tomaževo milo zveneče citre in Majcenovičev božajoči bariton sta dopolnjevala ta lepi kulturni trenutek.

Po programu je spregovoril še sam avtor razstave Matjaž Brojan. Stari, z rjo nažrti, času in pozabi prepuščeni predmeti, so v njem zbudili spomin na domačijo, kjer je gor lasel. Precej teh starih kovanih predmetov pa je nabral prav v Medvedovi hiši. Kot časi, so tudi ti predmeti nekako romantična zapuščina preživelega, za marsikoga pa so nostalgичen spomin na etnografsko nezaokro-

žen in nedefiniran čas, ki je pravkar mimo.

Predmeti, ki jih je vdelal v les, so služili delu in ljudem, ki pa jih danes v večini ni več. V delavniku, ki je dobesedno in praviloma trajal od jutra do noči, jih je spremljal ta svet predmetov, ki smo jih nekateri z razstavo šele spoznali. Gre za svet, ki ni poudarjal zgolj uporabnostne plati. Žel in skušal je posredovati presenetljive lepote in estetske oblike. Tako lahko spoznavamo, kako globoko ljudsko, človeško in občuteno je bilo pojmovanje lepote nekdanjih kovačev. S kleščami, kladivi, v ognju, znojju in na nakovalu so se rojevale v rokah kmečkih silakov občutene oblike. Skupaj s kompozicijo lesa in železa bodo še na novo govorile o času, ki je nepreklicno mimo, o ljudeh, ki smo jih in ki jih je imel rad avtor.

Razstavo je posvetil spomenu svojega starega očeta Matije Ravnikarja, Papeževca Matije s Prevalj pri Škocjanu.

Po samem programu smo se še zadržali v galeriji. Za tiste, ki so ostali zunaj, so se ponovno ogla-

sile citre in Majcenovičev bariton. Nenapovedano se je pridružil tudi Rok Lap, njegov bas pa je tako navdušil prisotne, da aplavz nikakor ni mogel pomehati. Tudi Kuntner je povedal še nekaj pesmi iz svojih zbirk. Za konec je recitiral Prešernovo »Zdravljico«, ki je še kako primerna za čas, v katerem živimo. Za zaključek so nas pridne gospodinje povabile v hišo in nas pogostile s svojimi dobrotami in dobro kapljico. Turistično društvo se ob tej priliki zahvaljuje vsem gospodinjam za dobrote, ki so jih napekle, ne da bi jim kdo naročil in ne da bi pričakovale denar.

Med obiskovalci je bilo tudi več družbenopolitičnih delavcev krajevne skupnosti in občine Lj. Moste, gledaliških igralcev in pevcev. Tudi naš župnik, g. Čampa, se je pohvalno izrazil o naši dejavnosti in razstavi. Prelepa slovenska pesem je še dolgo odmevala v noč.

Ker je vsaka razstava in prireditve povezana tudi s finančnimi sredstvi, nam je tokrat kot pokrovitelj priskočil na pomoč naš krajan in obrtnik, Marjan Podbevšek, ki izdeluje aluminijaste ter železne konstrukcije v vseh oblikah in barvah.

V decembru je bila odprta že naslednja likovna razstava. Predstavil se je Uroš Žitnik z njegovimi deli v olju.

Ob začetku leta želi naše turistično društvo vsem našim krajanom, da bi bilo leto 1989 strnjeje in mirnejše in da bi se še boljše razumeli med seboj.

Za turistično društvo M. LAUTAR

Samo do 15. januarja

Tretji veliki likovno-razstavni projekt v lanskem letu pri nas je prav gotovo razstava Azbetova šola in pota k moderni umetnosti v ljubljanski Narodni galeriji.

Azbetova šola je delovala v Münchnu od 1891 do 1905 leta in predstavlja veliko poglavje v slovenski in tudi svetovni zgodovini umetnosti.

Avtorica razstave dr. Katarina Ambrožič je v katalog razstave zapisala, da je morala biti Azbetova šola ob svojem času specifična in svojevrstna institucija, ki se je v marsičem ločevala od drugih umetniških šol v Münchnu in zato dajala pobude za vse mogoče refleksije, razlage in raziskovanja.

Poleg Azbetovih del, ki pa jih na razstavi ni veliko, so razstavljena dela njegovih učencev. Mnogi izmed njih so postali slavni slikarji, kot so: Alexej Jawlensky, Wasilij Kandinsky, Ludvik Kuba, Rihard Jakopič, Matej

Sternen, Nadežda Petrovič, Veta Vukanovič in drugi.

Razstava bo odprta do 15. januarja.

M. R.



Igor Emanuilovič Grabar: Anton Azbe (risba)

o čemer morajo KS dati tudi pisмено soglasje.

Odbor za naložbe pri LKS je po obravnavi vlog iz vseh petih ljubljanskih občin namenil sredstva za vzdrževanje prostorov za kulturo v skupnem znesku 33.620 (LKS) naslednjim našim krajevnim skupnostim:

- KS Zadvor - 8.000.000, KS Zadobrova - 10.120.000, KS Štepanja vas - 11.300.000 in KS Moste/Fotosekcija KUD V. Pregarc - 4.200.000. Na skupščini LKS v decembru 88 je bilo poudarjeno, da lahko društva in skupine takoj nakupijo posebno in funkcionalno opremo, KS pa lahko v januarju 89 razpolagajo z 80% odobrenih sredstev, kar je glede na inflacijo in vsakdanje podražitve vsekakor pameten predlog!

M. Š.

(NI HUMORESKA) Pogumno napredek skozi nazaj v lepšo prihodnost

Čas pred novim letom in kak teden po njem je vedno nekaj posebnega. V dneh pred njim smo polni želja in tudi obljub do drugih in tudi do samega sebe (kolikokrat sem si že rekel, da bom z novim letom nehal kaditi), kmalu po tistem polnočnem trkanju kozarcev pa tiste misli usahnejo. In potem, ko prekokane noči prespimo, se začne pojavljati vprašanja, kako bo šlo naprej. V tovarni, otrokom v šoli, v družini in sploh v življenju.

Vendar pa je bilo tistih vprašanj KAKO NAPREJ? pred letom ali dvema mnogo več kot danes. Zdalj namreč ne more biti več nobenega dvoma ali vprašanja. Vse je namreč bolj kristalno jasno kot so kozarci, is katerih smo v novejti noči pili barokoli - a v poprečju kak cenen in grenak briganeč. Dilem torej ni več. Delovni ljudje in občani lahko z velikim zaupanjem zremo v boljše jutrišnji dan. Z upi in zaupanjem. Pot je namreč prava in zdaj po kakih 44 letih življenja v naši povojni domovini že lahko rečemo, da je naša pot najboljša izbira.

V vseh letih je bilo le malo nihanj, pa poti navzgor in navzdol, pa gor in dol. Škoraj nič takega. Naš napredek - pod več je čigavim vodstvom - je stalnica, konstantna. In to je tudi najbolj zanesljiv razlog za sklepanje o pravilnosti izbrane poti. Dokazov za to trditve je mnogo in prav je, da jih s tem zapisom dokazemo.

Stanje, v kakršnem je naša domovina in razmere, kakršne vladajo v družbi, gledane bolj površno pod drobnogledom so take: ljudje živijo dokaj slabo, pestrost življenja pa se izraža v nizkem standardu, visokih cenah, nizkih plačah, podražitvah, pomanjkanju, stavkah, bresposelnosti, stanovanjski stiski, mrzlih radiatorjih, v bolehnosti, podhranjenosti, pa notranji in zunanji zadolženosti, v poplavi zakonov, predpisov, aktov, dopolnjevanj sprememb in dopolnitev po hitrem ali počasnem postopku sprejetih, pa v konferencah in kongresni dejavnosti vseh naših subjektivnih sil in njihovih zgodovinskih šep. To še zdaleč ni vse (to je le tisto, kar mi je kamilo v pisalni stroj), k vsemu temu moramo priteči še iskanja notranjih vzornikov, zapiranja in sodne procese, pa afere vrste Agrokromer ali Neum in tako naprej, da ne bi naštevati.

Vse to so kamenčki v mozaiku ali drugače povedano, betonski bloki, s katerimi je tlakovana naša pot v svetlo prihodnost. Lahko bi rekli tudi, da so to napovedovalci lepše prihodnosti.

Kolikar slabše živimo, toliko bližje smo lepši prihodnosti. Točno. Gledati in razumevati moramo dialektično. Vsaka naslednja podražitev, vsak nadaljnji padec vrednosti dinarčka, vsaka prekinitev dela, miting, afera... pomeni korak bližje k našim ciljem in če nam bo jutri slabše, kot nam je danes, bomo spet nekoliko povedano, betonski bloki, zapiranja in sodne procese, pa afere vrste Agrokromer ali Neum in tako naprej, da ne bi naštevati.

Vse to so kamenčki v mozaiku ali drugače povedano, betonski bloki, s katerimi je tlakovana naša pot v svetlo prihodnost. Lahko bi rekli tudi, da so to napovedovalci lepše prihodnosti. Kolikar slabše živimo, toliko bližje smo lepši prihodnosti. Točno. Gledati in razumevati moramo dialektično. Vsaka naslednja podražitev, vsak nadaljnji padec vrednosti dinarčka, vsaka prekinitev dela, miting, afera... pomeni korak bližje k našim ciljem in če nam bo jutri slabše, kot nam je danes, bomo spet nekoliko povedano, betonski bloki, zapiranja in sodne procese, pa afere vrste Agrokromer ali Neum in tako naprej, da ne bi naštevati.

JOŽE PRAPROTNIK